

UPPBROTT TILL LOP-NOR

Påskdagen, den 1 april 1934, blev en av våra stora dagar, ty då slog för oss befrielsens timme efter en månads fångenskap i Korla. Ma Chung-yin, "Stora Hästen", och hans tunganska trupper hade blivit slagna och flytt mot väster och den segerrika nordarmén, röda och vita ryssar, mongoler och kineser under befäl av general Bektieieff var nu herre i den lilla östturkiska staden. Den militära generalguvernören av Sinkiang, Sheng Shih-tsai, hade, enligt ett meddelande av Bektieieff, föreslagit att vi skulle dra oss öster ut inåt ökentrakten kring sjön Lop-nor och först efter två månader begiva oss till huvudstaden, Urumtji, dit vägen ännu gjordes osäker av förrymda tunganska soldathopar och plundrande rövarband.

Generalguvernören, som säkerligen aldrig hört talas om Lop-nor, anade icke hur välkommet hans beslut var för oss, och särskilt för mig, som så ivrigt önskade att ännu en gång få återse en trakt, vilken blomstrat för 2,000 år sedan och där den vandrande sjön tillika med Tarims nedersta lopp år 1921 återvänt till sin forna bädd.

Under de sista dagarna i mars hade vi från morgon till kväll varit sysselsatta med att sy nya lätta tält,